

ระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย

วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

1. ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

1.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจและพัฒนากรภายในจังหวัดเพชรบูรณ์

1.2 ตัวอย่างประชากรเป็นตำรวจหน่วยปฏิบัติการพิเศษสังกัดกองกำกับการสถานีตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 1 กองร้อยและพัฒนากรภายในจังหวัดเพชรบูรณ์

1.3 การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจและพัฒนากรที่มีต่อการก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ทั้งนี้คือ มูลเหตุของการเกิดการก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ มูลเหตุที่ทำให้การก่อการร้ายขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็ว และการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่มีต่อสภาพความเป็นจริงที่กำลังปรากฏอยู่ในขณะนี้ มิได้คำนึงถึงหลักเกณฑ์และมาตรฐานตามหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้กำลังรุนแรงทางการเมืองและสังคมโดยทั่วไปทั้งหมด

2. จำนวนกลุ่มที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำนวนกลุ่มที่ใช้เป็นตัวอย่างมีดังนี้คือ

2.1 เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ศึกษาวิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยปฏิบัติการพิเศษ (นปพ.) 1 กองร้อย มีอัตรากำลัง 54 นาย ซึ่งขณะนั้นตั้งฐานปฏิบัติการคุมครองเส้นทางสายวังโป่ง-วังเปิบ ได้รับแบบสอบถามคืน 50 ชุด คิดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 92.59 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมด

2.2 เจ้าหน้าที่พัฒนากร ได้สำรวจความคิดเห็นของพัฒนากรดังต่อไปนี้

(ดูตาราง 3.1)

ตาราง 3.1 อัตราส่วนร้อยละของพัฒนากรที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามกลุ่มอำเภอ

แหล่งที่มา ของกลุ่ม	จำนวนทั้งหมด	จำนวนที่ตอบ แบบสอบถาม	จำนวนที่ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ
<u>อำเภอในเขตแทรกซึม</u>			
อำเภอเมือง	12	12	100.00
อำเภอหล่มสัก	13	13	100.00
อำเภอหล่มเก่า	10	8	80.00
อำเภอชนแดน	9	7	77.77
<u>อำเภอนอกเขตแทรกซึม</u>			
อำเภอศรีเทพ	3	2	66.66
อำเภอหนองไผ่	1	0	0
อำเภอวิเชียรบุรี	5	5	100.00
กิ่งอำเภอบึงสามพัน	0	0	0
รวม	53	47	88.68

3. วิธีการรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ตามวิธีการดังนี้

3.1 การสร้างแบบสอบถาม

3.1.1 ศึกษาคนควาเพื่อสร้างแบบสอบถามจากหนังสือ เอกสารวารสาร วิทยานิพนธ์

3.1.2 นำข้อมูลจากการศึกษาคนควาประมาณขอบเขต แล้วจัดเป็นหมวดหมู่สร้างเป็นแบบสอบถามขึ้น โดยยึดหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถามว่าครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย การเรียงลำดับคำถามเรียงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยและคำนึงถึงรูปแบบของแบบสอบถาม ขอความถี่ใช้ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกของผู้ตอบ

3.2 ลักษณะของแบบสอบถาม สร้างแบบสอบถามเป็นชุดเดียวกัน ในการสอบถามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจและพัฒนาการ แบบสอบถามทั้งหมดมี 39 ข้อ (โปรดดูในภาคผนวก) แยกออกดังนี้

ข้อ 1 ถึง 9 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจต่อการก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ลักษณะของคำถามเป็นคำถามปิด โดยให้เลือกรับข้อใดข้อหนึ่งเพียงข้อเดียวด้วยการใส่เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าคำตอบ

ข้อ 10 ถึง 39 เป็นคำถามเกี่ยวกับความเห็นต่อการก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ลักษณะของคำถามใช้แบบ Likert เป็นคำถามปิดเช่นเดียวกัน โดยให้เลือกรับข้อใดข้อหนึ่ง คือ เห็นควยอย่างมาก เห็นควย ไม่ออกความเห็น ไม่เห็นควย ไม่เห็นควยอย่างมาก ด้วยการใส่เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าคำตอบ

3.3 การทดสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม ก่อนที่จะนำเอาแบบสอบถามไปใช้จริง ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการทดสอบกับเจ้าหน้าที่พัฒนาการจังหวัด และที่ทำการปกครองจังหวัด

จำนวน 20 คน ตั้งนโค ครั้งแรกเมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2521 ครั้งที่สองเมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ.2521 เพื่อหาขอบพรวงและความเข้าใจคำถามตลอดจนความหมายต่าง ๆ

4. การวิเคราะห์ขอมูล

การวิเคราะห์ขอมูลมีวิธีการดังต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ถึง 9 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจต่อการกอกการรายคอมมิวนิสต์ จะวิเคราะห์ขอมูลโดยใช้วิธีอัตราส่วนร้อยเปรียบเทียบความรู้และความเข้าใจในสูตร

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

P = อัตราส่วนร้อย

F = จำนวนตำรวจหรือพัฒนากรที่ตอบคำถามข้อนั้นๆ

N = จำนวนตำรวจหรือพัฒนากรทั้งหมด

คำถามข้อที่ 10 ถึง 39 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการกอกการรายคอมมิวนิสต์ จะวิเคราะห์ขอมูลโดยวิธีการประเมินค่าจำนวนหากความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยทำตามลำดับดังนี้ คือ

1. แจกแจงความถี่ของคะแนนทุกข้อของแบบสอบถาม โดยแยกแยกเป็นพวก คือ ตำรวจและพัฒนากร

2. กูณความถี่ (F) ของแตรองกวยนำหนักคะแนนประจำของ (x) ที่กำหนด คือ

คำถามเชิงบวก (positive)

เห็นควยอย่างยิ่ง ไทคะแนน 5

เห็นควย ไทคะแนน 4

ไมออกควยเห็น ไทคะแนน 3

ไม่เห็นควาย	ให้คะแนน 2
ไม่เห็นควายอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1

คำถามเชิงลบ (negative)

เห็นควายอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1
เห็นควาย	ให้คะแนน 2
ไม่ออกความเห็น	ให้คะแนน 3
ไม่เห็นควาย	ให้คะแนน 4
ไม่เห็นควายอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5

3. หาค่าเฉลี่ย ของคำตอบแต่ละข้อโดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum Ex}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ยของคำตอบแต่ละข้อ}$$

$$F = \text{ความถี่}$$

$$x = \text{คะแนนนำหนักประจำข้อ คือ 5, 4, 3, 2, 1 หรือ 1, 2, 3, 4 และ 5}$$

$$N = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดแยกเป็นสำรวจ และพัฒนากร}$$

4. ค่าเฉลี่ยนำหนักคำตอบแต่ละข้อมีความหมายโดยประมาณ ดังนี้

$$1.0-1.8 = \text{น้อยที่สุด}$$

$$1.9-2.6 = \text{น้อย}$$

$$2.7-3.4 = \text{ปานกลาง}$$

$$3.5-4.2 = \text{มาก}$$

$$4.3-5.0 = \text{มากที่สุด}$$

หมายความว่า ถ้าค่าเฉลี่ยนำหนักของคำตอบมีค่าระหว่าง 1.00 ถึง 2.6 แสดงว่ามีความคิดเห็นน้อยที่สุดและน้อย ถ้าเฉลี่ยนำหนักของคำตอบมีค่าระหว่าง 2.7 ถึง 3.4 แสดงว่ามีความคิดเห็นปานกลาง คือไม่เชิงเห็นควยและไม่เห็นควย แต่ ถ้าค่าเฉลี่ยนำหนักของคำตอบมีค่าระหว่าง 3.5 ถึง 5.00 แสดงว่ามีความเห็นตรงกับคำถามมากและมากที่สุด

5. หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum F X^2}{N} - (\bar{X})^2} \text{ หรือ } \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

F = ความถี่

X = คะแนน (นำหนักของคำตอบ)

\bar{X} = ค่าเบี่ยงเบนเฉลี่ย

N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดแยกเป็นตำรา
และพัฒนาการ

ความหมายของความเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นใช้แสดงให้เห็นถึงการกระจายของคำตอบที่ผู้ตอบใดตอบมาว่าจะมีความคล้อยตามเกาะกลุ่มกัน หรือแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งหลักเกณฑ์ความคล้อยตามหรือแตกต่างกันของคำตอบใดโดยพิจารณาค่าตัวเลขของความเบี่ยงเบนมาตรฐาน กล่าวคือ ค่าของความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีค่าใกล้เคียง 0.00 มากเท่าใดก็หมายถึงว่าการกระจายของคำตอบมีน้อย แสดงให้เห็นได้ว่าผู้ตอบมีความเห็นใกล้เคียงกัน

6. การวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์สมมุติฐาน ผู้ศึกษาวิจัยจะเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่ละคู่และความคิดเห็นรวมโดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าอัตราส่วนวิกฤติ (critical ratio) หรือ ค่า t ซึ่งมีขั้นตอนของการคำนวณดังนี้

6.1 หาค่าความคลาดเคลื่อนจากสูตร¹

$$S_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2} = \sqrt{\frac{S_1^2(n_1 - 1) + S_2^2(n_2 - 1)}{(n_1 - 1) + (n_2 - 1)} \frac{(n_1 + n_2)}{n_1 n_2}}$$

6.2 หาค่าอัตราส่วนวิกฤติจากสูตร

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{S_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}} \quad (df = n_1 + n_2 - 2)$$

$S_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}$	= ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลทั้งสอง
S_1^2	= ความแปรปรวนของข้อมูลชุดแรก (ตำรวจ)
S_2^2	= ความแปรปรวนของข้อมูลชุดสอง (พัฒนากร)
n_1	= จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจ
n_2	= จำนวนเจ้าหน้าที่พัฒนากร
\bar{x}_1	= ค่ากลางเลขคณิตของข้อมูลชุดแรก (ตำรวจ)
\bar{x}_2	= ค่ากลางเลขคณิตของข้อมูลชุดสอง (พัฒนากร)
t	= critical ratio
df	= degree of freedom

ข้อจำกัดของการศึกษาวิจัย

1. ตำรวจหน่วยปฏิบัติการพิเศษ มีทั้งนายตำรวจและพลตำรวจ ซึ่งมีวุฒิการศึกษา การอบรม ประสบการณ์ สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน จึงอาจทำให้มีผลกระทบกระเทือนต่อการแสดงความคิดเห็น เช่น นายตำรวจ กับพลตำรวจ

¹สูตรของ W.S. Gosset ใช้ในกรณีความแปรปรวนของประชากรทั้งกลุ่มเท่ากัน

2. พิจารณาผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตแทรกซึมแต่มีบางส่วนซึ่งเป็นส่วนน้อยไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในเขตแทรกซึม อาจจะมีประสบการณ์และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน นอกจากนี้วิธีการศึกษาที่ต่างระดับชั้นกัน เป็นต้นว่าผู้ที่เรียนจบปริญญาตรีกับผู้ที่ยังจบจากการศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง จึงอาจจะมีผลกระทบระเทือนต่อการแสดงความคิดเห็นได้